Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

29 януари 2014 година*

„Дъмпинг — Внос на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Китай — Определяне на опасността от причиняване на вреда — Член 3, параграф 9 и член 9, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 384/96 (понастоящем член 3, параграф 9 и член 9, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1225/2009)“

По дело T-528/09

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, установено в Хуанг Ши (Китай), за което се явяват F. Carlin, barrister, Q. Azau, адвокат, A. MacGregor, solicitor, и N. Niejahr, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват J.-P. Hix и B. Driessen, в качеството на представители, подпомагани от B. O’Connor, solicitor,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, за която се явяват първоначално H. van Vliet и M. França, впоследствие M. França и J.-F. Brakeland, в качеството на представители, подпомагани от R. Bierwagen, адвокат,

и от

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., установено в Острава-Кунчице (Чешка република),

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, установено в Роман (Румъния),

Benteler Stahl/Rohr GmbH, установено в Падерборн (Германия),

Ovako Tube & Ring AB, установено в Хьофьорш (Швеция),

Rohrwerk Maxhütte GmbH, установено в Зулцбах-Розенберг (Германия),

Dalmine SpA, установено в Далмине (Италия),

Silcotub SA, установено в Залъу (Румъния),

* Език на производството: английски.

TMK-Artrom SA, установено в Слатина (Румъния),

Tubos Reunidos SA, установено в Амурио (Испания),

Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, установено в Олноа-Емери (Франция),

V & M France, установено в Булон-Биянкур (Франция),

V & M Deutschland GmbH, установено в Дюселдорф (Германия),

Voestalpine Tubulars GmbH, установено в Линц (Австрия),

Železiarne Podbrezová a.s., установено в Подбрезова (Словакия),

представлявани от G. Berrisch, G. Wolf, адвокати, и N. Chesaites, barrister,

встъпили страни,

с предмет жалба за отмяна на Регламент (ЕО) № 926/2009 на Съвета от 24 септември 2009 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и за окончателно събиране на временното мито върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Китайската народна република (ОВ L 262, стр. 19),

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: N. J. Forwood, председател, F. Dehousse (докладчик) и J. Schwarcz, съдии,

секретар: S. Spyropoulos, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 17 април 2013 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 След подадена жалба от Комитета за защита на производството на безшевни стоманени тръби на Европейския съюз, на 9 юли 2008 г. Комисията на Европейските общности публикува известие за започване на антидъмпингова процедура относно вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Китайската народна република (ОВ C 174, стр. 7).

2 В точка 2 от това известие разглежданият продукт се определя, както следва:

„Продуктите, за които се твърди, че са с дъмпингова цена, са някои видове безшевни тръби от желязо или стомана, с кръгло напречно сечение, с максимален външен диаметър 406,4 mm и максимална стойност на въглероден еквивалент (CEV) 0,86, съгласно приетите от Международния институт по заваряване (IIW) формула и химичен анализ, с произход от [Китай] и обичайно класирани в следните кодове по КН: ex 7304 11 00, ex 7304 19 10,

ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 и ex 7304 59 93. Кодовете по КН са посочени само за сведение“.

3 В съответствие с член 17 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223), изменен (наричан по-нататък „основният регламент“) (заменен с Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51, поправки в ОВ L 7, 2010 г., стр. 22 и в ОВ L 36, 2011 г., стр. 20), Комисията решава да ограничи разследването си до една представителна извадка. Във връзка с това тя избира четирима китайски производители износители, които представляват 70 % от общия обем на износа на разглеждания продукт към Европейския съюз в периода на разследване. Сред тези производители износители са жалбоподателят Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd и принадлежащ към същата група свързан производител.

4 На 23 юли 2008 г. и жалбоподателят, и свързаният производител отправят искане да бъдат третирани като дружество, работещо в условията на пазарна икономика (наричано по-нататък „ТДПИ“) съгласно член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент (понастоящем член 2, параграф 7, букви б) и в) от Регламент № 1225/2009), и при условията на евентуалност — искане за индивидуално третиране (наричано по-нататък „ИТ“) съгласно член 9, параграф 5 от основния регламент (понастоящем член 9, параграф 5 от Регламент № 1225/2009).

5 На 6 февруари 2009 г. Комисията изпраща на жалбоподателя и на свързания производител документ за разгласяване на основните факти и съображения, въз основа на които е предложила да им се откаже ТДПИ. В този документ Комисията приема, че не са изпълнени посочените в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент първи и трети критерий.

6 На 16 февруари 2009 г. жалбоподателят уведомява Комисията за становището си във връзка с документа от 6 февруари 2009 г.

7 На 7 април 2009 г. Комисията приема Регламент (ЕО) № 289/2009 за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Китайската народна република (ОВ L 94, стр. 48, наричан по-нататък „временният регламент“).

8 В съображение 13 от временния регламент Комисията посочва, че разследването на дъмпинга и вредата обхваща периода от 1 юли 2007 г. до 30 юни 2008 г. (наричан по-нататък „периодът на разследване“). Проучването на тенденциите, релевантни за оценката на вредата, обхваща периода от 1 януари 2005 г. до края на периода на разследване (наричан по-нататък „разглежданият период“).

9 В съображение 14 от временния регламент Комисията уточнява, че що се отнася до разглеждания продукт, при разследването се е установило, че „три от […] кодове[те] по КН не се отнасят за разглеждания продукт, а именно ex 7304 11 00, ex 7304 22 00 и ex 7304 24 00, и че пет други кода по КН липсват, и по-конкретно ex 7304 31 20, ex 7304 39 10, ex 7304 39 52, ex 7304 51 81 и ex 7304 59 10“.

10 В съображения 20—32 от временния регламент Комисията отхвърля искането на жалбоподателят за ТДПИ, но за сметка на това уважава искането му за ИТ.

11 В съображения 33—38 от временния регламент Комисията пояснява, че САЩ са избрани за страна аналог за целите на изчисляването на нормалната стойност.

12 В съображения 53—126 от временния регламент Комисията приема, че няма вреда за производството на Общността, но че е налице опасност от причиняване на такава вреда.

13 На 8 април 2009 г. Комисията изпраща на жалбоподателя документ за разгласяване на основните факти и съображения за изчисляване на дъмпинга и на вредата, въз основа на които са наложени временните антидъмпингови мерки. На 11 май 2009 г. жалбоподателят представя становището си по този документ.

14 На 10 юли 2009 г. Комисията изпраща на жалбоподателя документ за окончателно разгласяване на основните факти и съображения, въз основа на които се предвижда приемането на окончателните антидъмпингови мерки. На 21 юли 2009 г. жалбоподателят представя становището си във връзка с този документ.

15 На 24 септември 2009 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 926/2009 за налагане на окончателно антидъмпингово мито и за окончателно събиране на временното мито върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Китайската народна република (ОВ L 262, стр. 19, наричан по-нататък „обжалваният регламент“).

16 В съображения 10—17 от обжалвания регламент Съветът потвърждава съдържащите се във временния регламент констатации във връзка с определянето на разглеждания продукт.

17 В съображение 18 от обжалвания регламент Съветът потвърждава заключенията от временния регламент, що се отнася до отхвърлянето на представеното от жалбоподателя искане за ТДПИ. Освен това в съображения 19—24 от посочения регламент Съветът приема, че жалбоподателят в крайна сметка не отговаря на условията за ИТ. По-специално той посочва, че след периода на разследване китайската държава е придобила повече дялове от холдинговото дружество, контролиращо жалбоподателя, и така се е превърнала в мажоритарен акционер (съображение 20 от същия регламент).

18 В съображения 25—27 от обжалвания регламент Съветът потвърждава избора на САЩ за страна аналог за целите на изчисляването на нормалната стойност.

19 В съображения 35—81 от обжалвания регламент Съветът потвърждава съдържащите се във временния регламент констатации на Комисията за липсата на вреда и наличието на опасност от причиняване на вреда на производството на Общността. Във връзка с това той по-специално взема предвид данни, отнасящи се до периода след периода на разследване, т.е. от юли 2008 г. до март 2009 г. (наричан по-нататък „периодът след периода на разследване“).

Производството и исканията на страните

20 На 30 декември 2009 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

21 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 25 май 2010 г., Комисията иска да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на Съвета. Главните страни не се противопоставят на тази молба.

22 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 6 април 2010 г., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland Gmb H,

Voestalpine Tubulars GmbH и Železiarne Podbrezová a.s. (наричани по-нататък „встъпилите дружества“) искат да встъпят в настоящото производство в подкрепа на исканията на Съвета. Главните страни не се противопоставят на тази молба.

23 С определение от 31 май 2010 г. председателят на първи състав на Общия съд уважава молбата на Комисията за встъпване.

24 С молби, подадени в секретариата на Общия съд на 21 и 30 юни и на 25 август 2010 г., жалбоподателят прави искане за поверително третиране по отношение на встъпилите дружества на някои части от жалбата, от писмената реплика и от писмената дуплика. Встъпилите дружества не възразяват срещу това искане.

25 Комисията представя писменото си становище при встъпване на 14 юли 2010 г. На главните страни е дадена възможност да вземат отношение по това становище.

26 С определение от 31 август 2010 г. председателят на първи състав на Общия съд уважава молбите за встъпване на встъпилите дружества.

27 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 30 септември 2010 г., жалбоподателят прави искане за поверително третиране по отношение на встъпилите дружества на някои части от писменото становище на Комисията, както и по отношение на становището, което той е представил във връзка с него. Встъпилите дружества не възразяват срещу това искане.

28 На 23 ноември 2010 г. встъпилите дружества представят писменото си становище при встъпване. На главните страни е дадена възможност да вземат отношение по това становище.

29 Поради промяна в съставите на Общия съд съдията докладчик е включен във втори състав, на който съответно е разпределено делото.

30 С определение от 16 май 2011 г. председателят на втори състав на Общия съд спира настоящото производство до произнасянето на Съда по дело C-337/09 P, Съвет/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group.

31 На 22 май 2012 г. жалбоподателят иска производството да бъде възобновено и настоящото дело да бъде разгледано с предимство.

32 На 19 юли 2012 г. е обявено Решение на Съда по дело C-337/09 P, Съвет/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group. От тази дата производството е възобновено.

33 Въз основа на доклад на съдията докладчик Общият съд (втори състав) решава да открие устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, приканва страните да отговорят на някои писмени въпроси и да представят определени документи. Страните изпълняват тези искания в определения срок.

34 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 17 април 2013 г.

35 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалвания регламент в частта, в която се налага антидъмпингово мито върху износа на жалбоподателя и се предвижда събирането на временното мито върху този износ,

— или при условията на евентуалност да отмени обжалвания регламент в частта, в която се предвижда събирането на наложеното на жалбоподателя временно мито,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски,

— да осъди встъпилите страни да понесат направените от тях съдебни разноски.

36 Съветът моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

37 Комисията моли Общия съд да отхвърли жалбата.

38 Встъпилите дружества молят Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По обхвата на жалбата

39 Без да повдигат възражение за недопустимост на жалбата, както потвърждават в съдебно заседание, встъпилите дружества подчертават, че жалбоподателят иска отмяна на обжалвания регламент в частта, в която се налага антидъмпингово мито върху „износа на жалбоподателя“. Жалбоподателят обаче можел да иска отмяна на обжалвания регламент само в частта, в която се налага антидъмпингово мито върху произвежданите от него продукти.

40 По време на съдебното заседание жалбоподателят уточнява, че неговите искания трябва да се разглеждат в посочения от встъпилите дружества смисъл, което е отбелязано в протокола от заседанието.

41 Поради това, без да се засягат задълженията, които може да се породят на основание член 266 ДФЕС, в случай че съществуват съображения за отмяна на обжалвания регламент в по-голяма част, исканията на жалбоподателя следва да се тълкуват в смисъл, че се търси отмяна на обжалвания регламент в частта, в която се налага антидъмпингово мито върху износа на произведените от жалбоподателя продукти и се предвижда събирането на временното мито върху този износ.

По съществото на спора

42 Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на своята жалба. Първото основание е явна грешка в преценката при определянето на разглеждания продукт. Второто основание е нарушение на член 9, параграф 5 от основния регламент. Третото основание е нарушение на член 3, параграф 9, на член 9, параграф 4 и на член 10, параграф 2 от основния регламент.

43 Общият съд счита за уместно да се произнесе, на първо място, по третото изтъкнато от жалбоподателя основание.

44 Посоченото в жалбата трето основание се състои по същество от две части. Първата част се отнася до нарушение на член 3, параграф 9 и на член 9, параграф 4 от основания регламент. Втората част, изложена при условията на евентуалност, както жалбоподателят потвърждава в съдебно заседание, се отнася до нарушение на член 10, параграф 2 от основния регламент.

45 Поради това най-напред следва да се разгледа първата част на третото основание.

46 Жалбоподателят твърди, че при установяването на опасност от причиняване на вреда се изисква по-висока степен на доказаност от тази, която се изисква при установяването на съществена вреда. Самата Комисия признала този факт в рамките на дело Euroalliages/Комисия, по което Общия съд е постановил решение на 20 юни 2001 г. (T-188/99, Recueil, стр. II-1757). Малкото случаи, споменати от Съвета в писмените му изявления, подкрепяли този извод. В настоящия случай институциите не се съобразили с необходимата по-висока степен на доказаност. Те също така не взели надлежно предвид данните след периода на разследване. В частност жалбоподателят поставя под съмнение заключенията на Съвета, че производството на Общността се е намирало в уязвима позиция в края на периода на разследване и че непосредствено е предстояло извършването на нов дъмпингов внос.

47 Съветът възразява срещу начина, по който жалбоподателят представя аргументите, изложени от Комисията по дело Euroalliages/Комисия, посочено в точка 46 по-горе. Освен това Съветът подчертава, че институциите вече са приели мерки във връзка с опасността от причиняване на вреда. Нямало никакво основание да се счита, че степента на доказаност по отношение на опасността от причиняване на вреда следва да е по-висока от тази по отношение на съществената вреда. Също така Съветът твърди, че надлежно е взел предвид данните след периода на разследване. След това Съветът оспорва доводите на жалбоподателя относно уязвимата позиция на производството на Общността в края на периода на разследване и относно непосредствено предстоящия нов дъмпингов внос.

48 Комисията подчертава, че е отделила особено внимание на въпроса за наличието в случая на опасност от причиняване на вреда, доколкото е взела предвид данните след периода на разследване, което обикновено не се прави.

49 В член 9, параграф 4 от основния регламент се предвижда, че се налага антидъмпингово мито, когато окончателно установените факти доказват наличието на вреда. Съгласно член 3, параграф 1 от основния регламент „вреда“, освен ако не е установено друго, означава причиняване на съществена вреда на промишлеността на Общността, опасност от причиняване на съществена вреда на промишлеността на Общността или съществено забавяне на процеса на създаване на такава промишленост“.

50 В член 3, параграф 9 от основния регламент наличието на опасност от причиняване на съществена вреда се определя по следния начин:

„Установяването на опасност от причиняване на съществена вреда се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или далечни възможности. Промяната в обстоятелствата, която може да доведе до ситуация, при която дъмпингът да причини вреда, трябва да е предвидима и непосредствена.

При установяване на опасност от съществена вреда следва да бъдат разгледани фактори като:

а) значителен темп на нарастване на дъмпинговия внос на пазара на Общността, посочващ вероятността за съществено увеличаване на вноса;

б) достатъчно свободен капацитет на износителя или непосредствено значително увеличаване на този капацитет, посочващ вероятността за съществено увеличаване на дъмпинговия износ за Общността, като се отчита наличието на други пазари за износ, които да поемат евентуален допълнителен износ;

в) доколко вносът се осъществява по цени, които в значителна степен биха потискали цените или препятствали тяхно увеличение, което би настъпило иначе и доколко това може да доведе до нарастване на търсенето на допълнителен внос;

и

г) наличностите от продукта, предмет на разследване.

Нито един от гореизброените фактори няма решаващо значение, но всички те, взети заедно, трябва да водят до заключението, че дъмпинговият внос е предстоящ и ако не се предприеме защитно действие, ще настъпи съществена вреда“.

51 В конкретния случай Съветът приема, че в периода на разследване производството на Общността не е претърпяло съществена вреда, макар и да е било в уязвима позиция в края на посочения период.

52 След като преценява, че производството на Общността не е претърпяло съществена вреда в периода на разследване, Съветът приема, че в случая е налице опасност от причиняване на вреда.

53 В самото начало следва да се напомни, че в областта на общата търговска политика, и най-вече в сферата на мерките за защита на търговията, институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които те трябва да разглеждат (Решение на Съда от 27 септември 2007 г. по дело Ikea Wholesale, C-351/04, Сборник, стр. I-7723, точка 40 и Решение на Съда от 11 февруари 2010 г. по дело Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, Сборник, стр. I-951, точка 61). В този контекст следва да се приеме, че определянето дали е налице опасност от причиняване на вреда, предполага преценка на сложни икономически въпроси и че при това положение съдебният контрол върху тази преценка трябва да се сведе до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали фактите, въз основа на които е направен оспореният избор, са установени точно и дали не са налице явни грешки в преценката на фактите или злоупотреба с власт. Този ограничен съдебен контрол не означава, че съдът на Съюза не може да контролира направеното от институциите тълкуване на данни от икономическо естество. По-специално Общият съд проверява не само истинността на посочените доказателства, тяхната достоверност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, и дали могат да подкрепят направените въз основа на тях изводи (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 8 май 2012 г. по дело Dow Chemical/Съвет, T-158/10, точка 59).

54 От друга страна, следва да се подчертае, че съгласно член 3, параграф 9 от основния регламент констатацията, че е налице опасност от причиняване на съществена вреда, се основава „на факти, а не само на твърдения, предположения или далечни възможности“. Освен това промяната в обстоятелствата, която може да доведе до ситуация, при която дъмпингът да причини вреда, трябва да е „предвидима и непосредствена“. Следователно констатацията, че е налице опасност от причиняване на вреда, трябва ясно да произтича от конкретните обстоятелства. От това следва също така, че вредата, от която има опасност, трябва да настъпва в кратък срок.

55 Жалбоподателят оспорва извода на Съвета, че макар да не е претърпяло вреда, производството на Общността се е намирало в уязвима позиция в края на периода на разследване. Той оспорва и извода на Съвета, че е налице опасност от причиняване на вреда.

По първото оплакване от първата част на третото основание, свързано със състоянието на производството на Общността в края на периода на разследване

56 За да стигнат до извода, че производството на Общността се е намирало в уязвима позиция в края на периода на разследване, институциите припомнят, че през 2006 г. са наложени антидъмпингови мерки за обезщетяване на вредите, причинени от дъмпинговия износ с произход от няколко държави. Въпреки това производството на Общността не могло да се възползва в пълна степен от разрастването на пазара, доколкото от 2006 г. насам вносът, предмет на антидъмпингови мерки, е бил заменен от внос с произход от Китай. Ето защо не било постигнато пълно възстановяване на производството на Общността. Ако пазарната обстановка се измени, производството на Общността би било напълно изложено на възможните неблагоприятни последици от този дъмпингов внос. Такава ситуация вече имало в миналото, когато търсенето е било на нормални равнища, което довело до приемането на антидъмпинговите мерки през 2006 г. (съображения 47—49 от обжалвания регламент, разгледани в светлината на съображения 87—89 от временния регламент).

57 В частност жалбоподателят изтъква съществуващите противоречия между заключението на институциите и релевантните в конкретния случай икономически данни. Съветът оспорва доводите на жалбоподателя и изтъква по-специално прогнозите и икономическите данни, отнасящи се за периода след периода на разследване.

58 Най-напред следва да се отбележи, че макар изводът на Съвета за състоянието на производството на Общността в края на периода на разследване да се съдържа в частта относно вредата, той има връзка и с анализа на опасността от причиняване на вреда. В съображение 126 от временния регламент Комисията приема, че при липса на мерки дъмпинговият внос от Китай ще доведе до непосредствена значителна вреда за „уязвимото“ производство на Общността, и по-специално до намален обем на продажби, пазарен дял, продукция и рентабилност. В обжалвания регламент Съветът изрично потвърждава заключенията на Комисията по този въпрос (съображение 81 от обжалвания регламент).

59 На първо място, следва да се припомнят релевантните за конкретния случай данни, които са посочени от Комисията във временния регламент и които показват промените в състоянието на производството на Общността през разглеждания период, т.е. до края на периода на разследване:

— продукцията на общностните производители се е увеличила със 7 % (съображение 67 от временния регламент),

— производственият капацитет се е увеличил с 9 % и е достигнал 90 % през периода на разследване, като през 2006 г. и 2007 г. нивата също са високи (съображение 69 от временния регламент),

— запасите са се увеличили с 12 %, като Комисията все пак посочва, че „релевантността на този показател в анализа на вредата е ограничен[а]“, доколкото по-голямата част от продукцията е произведена по поръчки (съображение 72 от временния регламент),

— обемът на извършените от общностните производители продажби се е увеличил с 14 % (съображение 73 от временния регламент),

— пазарният дял на производството на Общността е намалял с 5,2 пункта (съображение 75 от временния регламент),

— равнището на заетост е останало стабилно (съображение 77 от временния регламент),

— производителността се е увеличила със 7 % (съображение 78 от временния регламент),

— средната заплата на заето лице е отбелязала ръст от 16 % (съображение 79 от временния регламент),

— продажните цени на производството на Общността са се увеличили с 21 % (съображение 80 от временния регламент),

— рентабилността на извършените от общностните производители продажби на несвързани клиенти, като процент от нетните продажби, се е увеличила с 27 %, или с 3,3 процентни пункта, за да се установи на 15,4 % през периода на разследване, като процентът на рентабилност за 2005 г., и по-специално за 2006 г. и 2007 г. съответно, също е бил доста висок (съображение 82 от временния регламент),

— възвръщаемостта на инвестициите, т.е. печалбата, изразена в процент от нетната балансова стойност на инвестициите, се е увеличила с 10 %, или с 4,6 процентни пункта, за да се установи на 51,7 % през периода на разследване, след като е била съответно 85,1 % и 79,2 % през 2006 г. и през 2007 г. (съображение 83 от временния регламент),

— нетните парични потоци от обичайната дейност са се увеличили със 73 %, за да се установят на 634 млн. евро през периода на разследване, като освен това Комисията уточнява, че „липсва[т] индикации за затруднения от страна на производството на Общността при привличането на капитали“ (съображение 84 от временния регламент),

— годишните инвестиции в производство на Общността са се увеличили със 185 %, за да се установят на 284 млн. евро през периода на разследване (съображение 85 от временния регламент).

60 Тези данни са потвърдени от Съвета в съображение 46 от обжалвания регламент.

61 В това отношение следва да се посочи, че както жалбоподателят основателно твърди по същество, с изключение на промените в пазарния дял на производството на Общността, всички горепосочени икономически фактори са положителни и в съвкупност описват производство в силна, а не в нестабилна или уязвима позиция. Освен това в съображение 88 от временния регламент Комисията посочва, че „която и да е вреда, понесена от производството на Общността, е била ограничена и не е довела до значителни икономически затруднения“. Тази констатация цели да покаже, че предвид състоянието на общностния пазар през разглеждания период — т.е. до края на период на разследване — производството на Общността не е било в уязвима позиция, така че да претърпи вреда от износа с произход от Китай. По отношение на посоченото в писмените изявления на Съвета обстоятелство, че в разглеждания период пазарният дял на производството на Общността е намалял с няколко пункта, то това само по себе си не би могло да потвърди извода, че въпросното производство се е намирало в уязвима позиция в края на периода на разследване. Това обстоятелство трябва да бъде разгледано също така с оглед на факта, че в периода на разследване производството на Общността е разполагало със значителен пазарен дял, а именно 63,6 %, и че обемът на продажбите му значително е нараснал, с повече от 14 %, през разглеждания период. То трябва да бъде разгледано и с оглед на факта, че в разглеждания период вносът с произход от други трети страни, който не е дъмпингов, е увеличил обема си с 35 % (съображение 142 от временния регламент) и че пазарният дял, съответстващ на този внос, е нараснал от 7,8 % на 8,5 %. Поради това, като се

вземат предвид всички тези данни, следва да се приеме, че заключението на институциите по отношение на уязвимата позиция на производството на Общността в края на периода на разследване не се подкрепя от релевантните в конкретния случай икономически данни (в сходен смисъл с други икономически данни: Решение на Общия съд от 2 май 1995 г. по дело NTN Corporation и Koyo Seiko/Съвет, T-163/94 и T-165/94, Recueil, стр. II-1381, точки 95 и 96).

62 Другите обстоятелства, посочени в обжалвания регламент или в писмените изявления на институциите пред Общия съд, не могат да оборят този извод.

63 По-специално що се отнася до изтъкнатото от институциите обстоятелство, че производството на Общността би било изложено на възможните неблагоприятни последици от този дъмпингов внос, ако икономическата обстановка се измени (съображение 89 от временния регламент, потвърдено от Съвета в съображение 47 от обжалвания регламент), това евентуално позволява в бъдеще да се установи наличието на уязвима позиция. Следователно посоченото обстоятелство не дава основание да се заключи, че производството на Общността се е намирало в уязвима позиция в края на периода на разследване. Същото важи и по отношение на обстоятелствата, които Съветът посочва в писмените си изявления пред Общия съд във връзка с икономическите данни за периода след периода на разследване, и по отношение на заключенията, които Съветът прави относно влошаването на състоянието на производството на Общността. Освен това следва да се подчертае вече възприетият от съдилищата на Съюза възглед, че като изтъкват влошаването на икономическата обстановка, институциите допускат грешка при прилагане на правото, доколкото в частта си относно анализа на вредата основният регламент изрично предвижда, че фактори като свиване на търсенето не трябва да се свързват с дъмпинговия внос (Решение на Съда от 10 февруари 1998 г. по дело Комисия/NTN и Koyo Seiko, C-245/95 P, Recueil, стр. I-401, точка 43 и Решение на Съда по дело NTN Corporation и Koyo Seiko/Съвет, точка 61 по-горе, точки 97—99; вж. също така съображение 35 от Регламент (ЕИО) № 2849/92 на Съвета от 28 септември 1992 година за изменение на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент (ЕИО) № 1739/85 върху вноса на сачмени лагери с произход от Япония, чийто най-голям външен диаметър надвишава 30 mm (ОВ L 286, стр. 2), посочен в двете решения).

64 Релевантните в конкретния случай данни не подкрепят констатацията, направена от Комисията в съображение 87 от временния регламент и потвърдена от Съвета в съображение 46 от обжалвания регламент, че увеличението на вноса с произход от Китай със сигурност е имало за производството на Общността възпиращо действие, що се отнася до „инвестициите и разширяването на производствения капацитет с оглед да се отговори на разрастването на пазара“. На първо място, от горепосочените цифри ясно се вижда, че общностните производители са били склонни да инвестират, тъй като годишните инвестиции на производството на Общността през разглеждания период са се увеличили със 185 %. На следващо място, както става ясно по-специално от съображения 91 и 92 от временния регламент, наличието на опасност от причиняване на вреда в конкретния случай се основава на предвидимия и непосредствен риск от предстоящо значително свиване на потреблението в Общността. Прогнозата на Комисията се основава на публикувана информация, както и на данните, предоставени от производството на Общността. Освен това институциите многократно са припомняли, че разрастването на общностния пазар е „изключително“ (вж. по-специално съображение 87 от временния регламент, както и съображения 47 и 48 от обжалвания регламент). Следователно съществува очевидно противоречие, когато, от една страна, се твърди, че вносът с произход от Китай е възпрепятствал производството на Общността да развива производствения си капацитет, и от друга страна, се изтъква наличието на „изключително“ разрастване на общностния пазар и на непосредствен риск от значително свиване на търсенето. Всъщност при обстоятелствата в конкретния случай, така както са установени от институциите, за производството на Общността е било логично да не развива производствения си капацитет. Накрая, следва да се припомни, че в съображение 88 от временния регламент самата Комисията посочва, че „която и да е вреда, понесена от

производството на Общността, е била ограничена и не е довела до значителни икономически затруднения“. Тази констатация значително смекчава въздействието на дъмпинговия внос с произход от Китай върху състоянието на производството на Общността през разглеждания период.

65 Накрая, що се отнася до твърденията на институциите, че производството на Общността не се било възстановило напълно от дъмпинговите практики преди 2006 г., то те не се основават на конкретни доказателства. По-специално не са представени никакви доказателства, от които да е видно какво разбират институциите под „пълно възстановяване“ на производството на Общността по-специално предвид икономическите данни, посочени по-горе. Следователно жалбоподателят правилно твърди в писмените си изявления, че институциите не са установили, че производството на Общността не се е възстановило от предходен дъмпинг.

66 Предвид всички тези съображения, и по-специално факта, че заключението на институциите не се подкрепя от релевантните в конкретния случай данни, следва да се приеме, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, потвърждавайки заключението на Комисията, че производството на Общността се намира в уязвима позиция в края на периода на разследване.

По второто оплакване от първата част на третото основание, свързано с наличието на опасност от причиняване на вреда

67 Обжалваният регламент следва структурата на временния регламент и съдържа две части. Първата част разглежда „[в]ероятно[то] развитие на потреблението в Общността, вноса от разглежданата държава и състоянието на производството на Общността след периода на разследване“ (съображения 90—112 от временния регламент и съображения 50—65 от обжалвания регламент). Втората част се отнася по-специално до „опасност[та] от причиняване на вреда“ (съображения 113—125 от временния регламент и съображения 66—81 от обжалвания регламент).

68 Следва да се подчертае, че в обжалвания регламент Съветът потвърждава заключението на Комисията, че опасността от причиняване на вреда е била налице „в края на периода на разследване“ (съображение 81 от обжалвания регламент), макар да взема предвид данни, налични в периода след периода на разследване.

69 Що се отнася до първата част от обжалвания регламент, следва да се отбележи, че данните след периода на разследване потвърждават прогнозата на институциите за свиване на общностния пазар. Посочените в съображение 51 от обжалвания регламент данни в частност показват, че потреблението в Общността е намаляло с 27,7 % от края на периода на разследване, т.е. 30 юни 2008 г., до м. март 2009 г. Следва обаче да се припомни, че фактори за опасност от причиняване на вреда като свиване на търсенето не трябва да се свързват с дъмпинговия внос (вж. точка 63 по-горе и цитираната съдебна практика).

70 Що се отнася до втората част от обжалвания регламент, която по-специално е предмет на настоящия спор, заключението на Съвета се основава на анализа на четири фактора. Тези фактори възпроизвеждат установените с основния регламент критерии. Те включват динамиката на дъмпинговия внос (съображения 66—68 от обжалвания регламент), наличността на свободен капацитет на износителите (съображения 69—71 от обжалвания регламент), цените на вноса от Китай (съображения 72 и 73 от обжалвания регламент), както и нивото на складовите наличности (съображение 74 от обжалвания регламент). По отношение на последния фактор Съветът по същество приема, че той не е определящ при анализа на опасността от причиняване на вреда.

71 Доводите на жалбоподателя са насочени към динамиката на китайския внос по отношение на обема и цената, както и към другите пазари за износ с оглед на свободния капацитет на китайските износители. Жалбоподателят твърди по същество, че съществуват противоречия между прогнозите на Комисията, потвърдени от Съвета, и данните за периода след периода на разследване, както и че анализът на другите пазари за износ е непълен.

72 На първо място, що се отнася до динамиката на дъмпинговия внос, Комисията най-напред приема, че тенденцията към спад на общото състояние на пазара на Общността „не би имала никакво значимо въздействие върху динамиката на обема“ на дъмпинговия внос (съображение 115 от временния регламент). Тя добавя, че констатациите относно този фактор не следва да се базират само на наблюдение на динамиката на дъмпинговия внос в абсолютни стойности, но и да отчитат пазарната среда, в която се наблюдава динамиката, и това дали същата може да е довела до увеличение или намаление на пазарния дял, съответстващ на този дъмпингов внос. В този контекст тя приема, че съответстващият на дъмпинговия внос пазарен дял е показал „значително увеличение“ през разглеждания период, но и че не са наблюдавани никакви „признаци за преустановяване или изменение на тази тенденция“ в период, в който търсенето вече е започнало да се свива. Комисията стига до следното заключение (съображение 116 от временния регламент): „Вследствие на това се очаква пазарният дял на дъмпинговия внос от КНР [Китайска народна република] да се увеличава [и] натискът от този дъмпингов внос на пазара на Общността [да] се увеличи значително“.

73 В това отношение следва да се посочи, че според включените в основния регламент данни, в периода след периода на разследване обемът на вноса с произход от Китай е претърпял значително намаление в абсолютни стойности, което правилно е отбелязано от жалбоподателя в писмените му изявления. Всъщност, видно от включената в съображение 52 от обжалвания регламент таблица, посоченият износ е намалял с 24,6 %. От друга страна, в относителни стойности увеличението на пазарния дял, съответстващ на посочения износ, е ниско, а именно 0,7 процентни пункта за този период.

74 Горепосоченото твърдение на Комисията, че общото състояние на пазара на Общността не е имало „значимо“ въздействие върху „динамиката на обема“ на вноса с произход от Китай и че натискът от този внос на общностния пазар вероятно ще се увеличи „значително“, е в противоречие с данните след периода на разследване, взети предвид от Съвета в обжалвания регламент.

75 В обжалвания регламент Съветът не установява противоречие между твърденията на Комисията и разглежданите икономически данни. Като тълкува съображение 116 от временния регламент в този смисъл, той приема, че „това, което има значение, не е абсолютният обем на вноса, а относителното му значение във връзка с потреблението, с други думи, пазарният му дял“. В това отношение той изтъква, че в относителни стойности вносът с произход от Китай се е „увеличил слабо“ (съображение 68 от обжалвания регламент).

76 Макар Комисията действително да посочва динамиката на обема на вноса с произход от Китай както в абсолютни, така и в относителни стойности, разсъжденията ѝ са в контекста на „значителна“ динамика на този обем. В този контекст тя приема, че натискът от този дъмпингов внос на пазара на Общността вероятно ще се увеличи „значително“.

77 Това тълкуване на съображение 116 от временния регламент се потвърждава от другите съображения на същия регламент. Така в съображение 95 от временния регламент Комисията посочва, че дори намаляващото търсене на пазара да доведе до намаляване на „общият обем“ на вноса, „което обаче не се очаква да бъде в значителен размер“, пазарният дял, съответстващ на вноса с произход от Китай, пропорционално ще се увеличава. Тя поддържа позицията си в съображение 133 от временния регламент и посочва, че започналото намаляване на

потреблението „не е имало каквито и да е последици върху обема“ на вноса, който, напротив, увеличава своя пазарен дял. Тя допълва, че няма „основания да се счита, че при сходна, дори по-лоша обстановка в краткосрочен план тази тенденция ще се промени“.

78 Ето защо има съществена разлика между прогнозите на Комисията във временния регламент и икономическите данни за периода след периода на разследване, взети предвид от Съвета в обжалвания регламент. Тук следва да се припомни, че един от критериите, за да се установи опасност от причиняване на вреда, е значителният темп на дъмпинговия внос на пазара на Общността, показател за вероятното „съществено“ увеличаване на вноса (член 3, параграф 9 от основния регламент). Според твърденията на Съвета в обжалвания регламент обаче вносът с произход от Китай се е „увеличил слабо“ в периода след периода на разследване (съображение 68 от обжалвания регламент). Това слабо увеличение в относителни стойности и значителното намаление в абсолютни стойности на вноса с произход от Китай не подкрепят констатацията, че в случая има вероятност за съществено увеличаване на вноса. Освен това увеличението от 0,7 процентни пункта на пазарния дял, съответстващ на вноса с произход от Китай, следва да се прецени предвид намалението от 0,1 процентни пункта на продукцията на общностните производители в периода след периода на разследване (съображение 53 от обжалвания регламент).

79 На второ място, що се отнася до наличието на свободен капацитет на износителите, в анализа на институциите се разглежда, от една страна, наличието на производствен капацитет в тесен смисъл и от друга страна, рискът от пренасочване на китайския износ към пазара на Общността.

80 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 3, параграф 9 от основния регламент институциите трябва по-специално да разгледат достатъчния свободен капацитет на износителя или непосредственото значително увеличаване на този капацитет, показател за вероятното съществено увеличаване на дъмпинговия износ за Общността, като отчитат наличието на други пазари за износ, които да поемат евентуален допълнителен износ.

81 В този контекст следва да се приеме, че когато институциите оценяват риска от пренасочване на износа към Съюза предвид нарастването на производствения и експортния капацитет в държавата износител, те трябва да отчитат не само наличието на други пазари за износ, но също така и евентуалното развитие на вътрешното потребление в държавата износител (вж. в този смисъл Решение по дело NTN Corporation и Koyo Seiko, точка 61 по-горе, точка 109).

82 В конкретния случай, след като стига до заключението, че в Китай е налице значителен производствен капацитет и че китайските износители са увеличили експортната си дейност, Комисията приема, че процентът на износа от Китай в Общността като процент от общия износ от Китай е отбелязал значителен ръст през разглеждания период „от 1 % през 2005 г. на 9 % през [периода на разследване]“. Освен това тя посочва, че „[д]ругите основни пазари са САЩ с 36 % (31 % през 2007 г.), Алжир с 6 % (2 % през 2006 г.) и Южна Корея с 6 % (3 % през 2005 г.)“, като на тази база може да се очаква „значителна част от наскоро създадения свръхкапацитет да бъде насочена към пазара на ЕО“ и „в [краткосрочен] план значително свиване на някои от тези пазари, а именно на пазара на САЩ“ (съображение 119 от временния регламент). В обжалвания регламент Съветът потвърждава съображенията на Комисията, без да сочи допълнителни доказателства.

83 Следва да се приеме обаче, както правилно посочва в писмените си изявления жалбоподателят, че при анализа си институциите не са отчели „наличието на други пазари за износ, които да поемат евентуален допълнителен износ“, както всъщност изисква член 3, параграф 9 от основния регламент. Всъщност от съображение 119 от временния регламент се установява, че Комисията споменава САЩ, Алжир и Южна Корея само за да посочи каква част от общия износ на Китай се поема от тези държави. Не са представени никакви конкретни данни относно

динамиката на посочените пазари и евентуалния им капацитет да поемат допълнителен износ. Въпреки това „на тази база“ Комисията приема, че „значителна част от наскоро създадения свръхкапацитет [ще] бъде насочена към пазара на ЕО“. Ако обаче, както твърдят институциите, производственият капацитет в Китай, както и обемът на износа са се увеличили (съображение 118 от временния регламент) и в същото време частта на трите посочени държави в общия износ на Китай се е увеличила, видно от съображение 119 от временния регламент, това означава, че обемът на износа към тези три държави също се е увеличил. Единственото твърдение във връзка с динамиката на пазарите на другите държави е това, че може да се очаква „в [краткосрочен] план значително свиване на някои от тези пазари, а именно на пазара на САЩ“. Освен факта, че това твърдение е неясно, що се отнася по-специално до държавите и до съответните обеми, и че следва заключението на Комисията, според което значителна част от наскоро създадения свръхкапацитет ще бъде насочена към пазара на Съюза, при преценката му трябва да се има предвид и фактът, че що се отнася до пазара на Съюза, институциите предвиждат също така нетно свиване на търсенето. В анализа на институциите относно евентуалното пренасочване на китайския износ към пазара на Съюза обаче този последен елемент липсва.

84 От друга страна, следва да се подчертае, че институциите никога не са споменавали вътрешния китайски пазар и евентуалното влияние на този пазар върху възможността за поемане на допълнителен производствен капацитет. Институциите само са посочили дела на износа спрямо общите продажби на производителите износители от представителната извадка. Ето защо това обстоятелство, което е споменато и от Съвета в писмените му изявления пред Общия съд, е ирелевантно за преценката дали вътрешният китайски пазар би могъл да поеме значителен производствен капацитет.

85 Накрая, в съображение 119 от временния регламент Комисията констатира, че процентът на китайския износ за Съюза отбелязва значителен ръст през разглеждания период. Тази констатация трябва обаче да бъде разгледана заедно с неколкократно посочения от самите институции факт, че посоченият износ е „заменил“ вноса с произход по-специално от Русия и Украйна, по отношение на който от 2006 г. са наложени антидъмпингови мита. Комисията впрочем отбелязва в съображение 130 от временния регламент „очевидно[то] времево съвпадение“ между бързото увеличение на пазарния дял на продуктите от Китай и съответстващото значително свиване на пазарните дялове на вноса от Русия и Украйна, „който е бил в най-голяма конкуренция с вноса от КНР в ценово отношение“. Обаче никъде в анализа на вероятното пренасочване на износа институциите не посочват това обстоятелство, което обаче е релевантно, доколкото изчезването на най-големите конкуренти „в ценово отношение“ може да обясни поне отчасти увеличението на процента на китайския износ за Съюза през разглеждания период.

86 На трето място, що се отнася до цените на вноса с произход от Китай, Комисията заявява във временния регламент, че няма „основание“ да се счита, че в икономическата среда, характеризираща се със значително свиване на търсенето, „би могла да е налице тенденция да се увеличават ниските цени“. „Обратно — според нея от гледна точка на доставчиците в контекста на свиване на потреблението — се очаква ниските цени да запазят нивата си“, като целта е заемане на нови пазарни дялове или най-малкото запазване и консолидиране на съществуващите пазарни дялове (съображение 121 от временния регламент). Комисията стига до заключението, че отрицателните последици от много ниските цени са в два аспекта. От една страна, е вероятно значителната ценова разлика да причини промяна в посока към дъмпинговия внос, тъй като ползвателите най-вероятно ще закупуват все по-големи количества от стоките, които се продават на ниски цени. От друга страна, е вероятно съществуването на такива ниски цени на пазара да бъде използвано от купувачите като средство при договарянето на намаление на цените, предлагани от производителите на Общността и другите източници, като по този начин се стигне до понижение както на обема, така и на цените (съображение 123 от временния регламент).

87 Както обаче личи от таблицата в съображение 52 от обжалвания регламент, данните след периода на разследване показват, че противно на твърденията на Комисията цените на вноса с произход от Китай са се увеличили значително в контекст на свиване на пазара на Общността, както правилно отбелязва в писмените си изявления жалбоподателят. Така наличните данни показват увеличение на цените на вноса с произход от Китай с повече от 35 % в периода след периода на разследване (съображение 52 от обжалвания регламент). В същото време цените на производството на Общността са се увеличили с 18,7 % (съображение 53 от обжалвания регламент). В това отношение следва да се припомни, че обратно на това, което като че ли смята Комисията във временния регламент, свиването на търсенето не влияе непременно върху нивото на цените. Всъщност при свиване на търсенето икономическият оператор избира между ограничаване на обема на продажбите си и намаляване на цените.

88 В съображение 73 от обжалвания регламент Съветът не обяснява по никакъв начин съществуващото противоречие между обстоятелствата, изтъкнати от Комисията, и данните за периода след периода на разследване. Съветът само отбелязва, че увеличението на цените вече е било установено във временния регламент. В съображения 98 и 122 от временния регламент Комисията действително посочва това увеличение на цените след периода на разследване, като го отдава на увеличението на цените на суровините и на енергийните разходи, но същевременно уточнява, че последното увеличение е настъпило между април и октомври 2008 г. В обжалвания регламент обаче Съветът не дава никакво допълнително уточнение или пояснение, що се отнася по-специално до динамиката на цените на суровините и на енергийните разходи в периода след периода на разследване. Тази липса на уточнения трябва да се преценява с оглед на посочените от Съвета в съображение 93 от обжалвания регламент доводи на някои страни, че определени производители са сключили договори с фиксирани цени с доставчиците на желязна руда и други основни суровини, поради което не са могли да се възползват от „твърде рязкото намаление в разходите, които тези суровини са имали от началото на периода, непосредствено следващ [периода на разследване]“. В обжалвания регламент Съветът не поставя под съмнение това твърдение.

89 В съображение 73 от обжалвания регламент Съветът също така посочва, че се наблюдава „паралелно“ движение на цените на производството на Общността. Такова „паралелно“ движение на цените обаче не личи от икономическите данни след периода на разследване, тъй като цените на производството на Общността са се увеличили с 18,7 %, докато в същото време цените на вноса от Китай са се увеличили с повече от 35 % (съображения 52 и 53 от обжалвания регламент). Освен това разликата между продажните цени на производството на Общността и на вноса с произход от Китай съществено е намаляла, като от 476 EUR/t в периода на разследване достига 448 EUR/t в периода след периода на разследване. Изразена в процент от продажната цена на производството на Общността, така тази разлика в цената от 40 % в периода на разследване достига 30 % в периода след периода на разследване.

90 Във всеки случай, дори и да се приеме, че увеличението на цените на разглеждания продукт в периода след периода на разследване може да бъде обяснено с увеличение на цените на суровините и на енергийните разходи, това обстоятелство не подкрепя направените от Комисията в съображение 123 от временния регламент заключения относно отрицателните последици от „много ниските“ цени на вноса с произход от Китай върху цените и обема на производството на Общността. В това отношение следва да се припомни, че един от критериите за установяване на опасност от причиняване на вреда е доколко вносът се осъществява по цени, които в „значителна степен биха потискали цените или препятствали тяхно увеличение“ (член 3, параграф 9 от основния регламент). Като се имат предвид обаче данните след периода на разследване, от фактите в конкретния случай не следва, че предвиденият в основния регламент критерий е изпълнен. Освен това, що се отнася до посоченото от Комисията в съображение 123 от временния регламент понижение на обема на

производството на Общността, дължащо се на „много ниските“ цени, следва да се припомни, че пазарният дял на производството на Общността в периода след периода на разследване е намалял само с 0,1 процентен пункт.

91 По отношение на четирите фактора, предвидени в член 3, параграф 9 от основния регламент във връзка с анализа на опасността от причиняване на вреда, се налага следният извод: един от тези фактори според институциите не е от особено значение (наличностите), при два от тях има несъответствия между прогнозите на Комисията, потвърдени от Съвета в обжалвания регламент, и релевантните данни за периода след периода на разследване (обема на вноса и цените на вноса), а при един (капацитет на износителя и риск от пренасочване на износа) — непълнота по отношение на релевантните данни, които трябва да се вземат предвид. Тези несъответствия и непълноти трябва да бъдат преценени с оглед на посочените в основния регламент изисквания, съгласно които опасността от причиняване на вреда трябва да се основава „на факти, а не само на твърдения, предположения или далечни възможности“, като промяната в обстоятелствата, която може да доведе до ситуация, при която дъмпингът да причини вреда, трябва да е „предвидима и непосредствена“.

92 Предвид всички тези съображения и факта, че във връзка с първото оплакване беше установено, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, приемайки, че в края на периода на разследване производството на Общността се е намирало в уязвима позиция, следва да се приеме, че Съветът е нарушил член 3, параграф 9 от основния регламент, като в случая е приел, че има опасност от причиняване на вреда. Така Съветът е нарушил и член 9, параграф 4 от основния регламент, като е наложил окончателно антидъмпингово мито върху износа на произведените от жалбоподателя продукти и е предвидил събиране на временното мито върху този износ.

93 Поради това следва да се уважи първата част от посоченото от жалбоподателя трето основание. Доколкото обжалваният регламент се основава на констатацията, че е налице опасност от причиняване на вреда, и Съветът е допуснал грешка в това отношение, този регламент следва да се отмени в частта, в която се налага антидъмпингово мито върху износа на произведените от жалбоподателя продукти и се предвижда събирането на временното мито върху този износ, без да е необходимо да се разглежда втората част от третото основание, нито другите основания, изтъкнати в подкрепа на жалбата.

По съдебните разноски

94 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Съветът е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на жалбоподателя.

95 Освен това съгласно член 87, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Поради това Комисията, която е встъпила в подкрепа на Съвета, следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

96 Накрая, предприятията, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски в съответствие с исканията на жалбоподателя.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

1) **Отменя Регламент (ЕО) № 926/2009 на Съвета от 24 септември 2009 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и за окончателно събиране на временното мито върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Китайската народна република в частта, в която се налага антидъмпингово мито върху износа на произведените от Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd продукти и се предвижда събирането на временното мито върху този износ.**

2) **Съветът на Европейския съюз понася наред с направените от него съдебни разноски и тези на Hubei Xinyegang Steel Co.**

3) **Европейската комисията понася направените от нея съдебни разноски.**

4) **ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH и Železiarne Podbrezová a.s. понасят направените от тях съдебни разноски.**

Forwood Dehousse Schwarcz

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 29 януари 2014 година.

Подписи